

1919-10-27

AFSENDER

Ingeborg Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Bakkebo

Arkivplacering:

Mappe 20 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

et lille godt og samvittigheds-
 faldt menneske? - Læn er
 mig indomniæronsk prævitet,
 og vil vist gerne gøre det
 skides og sligt, om hun
 kan finde noget rast i det
 sære af det, - om det skulle
 ende med, at hun kom til
 den! - - - Nu er I alleaa
 snart ene igen, - Sigmund, Piter
 og Lise. - Hanna - det
 har været en dejlig tid baade
 for jer og for os ikke sandt?
 Hvor har I dog været gode imod
 os, jeg trøster mig jo vel, at
 de store, rige folk, der regner
 ned over os er mig og Melis
 Skyld - først Bekke, og paa den
 Borte kan jeg tænke jeg saa indstigt
 og glad alle sammen!! Maaske til
 det har jeg været indstigt Tak! Tak har
 jeg ogsaa, fordi I er dem som har
 givet os

Tak fordi
 jeg har
 været
 med
 og
 har
 været
 med
 og
 har
 været
 med

Hare Agneta

Bakkebo.
 27-10-19.

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 20 Nr. 25

Hvor var det dog skönt at være
 sammen hos de unge i Gaar,
 hvor er de søde og søde begge
 to! Vil Lykke igen med de små
 lille Håne!
 Jeg skriver, fordi jeg fik en ordet
 af dig, da jeg i Gaar hørte, at
 din Prædicator allerede havde
 sagt op. Kan vi mon ikke
 hjælpe dig lidt? - Vi havde
 et par paa Bastberg og i Sveto-
 gade en lille fyde, - han var
 lidt dumm, lidt lilla og grøn,
 en rigtig lille fyde, fra et
 hundet! Det vil være det.

svagligt Hjern, Faderen har
arbejdet sig frem med en
lille Kæmpeindom. — —
men her var der som Guld
dørlig, og meget flittig, ordent-
lig og paa sin Vis virkelig
fjænt, — her fyldte det
sin Plads hos os, fordi det
var for meget, den magtede
ikke at vare mere. Dige derfor
gik det ikke helt godt. —
men du, du i Forvejen har
faaet en finere Dige, der
kan vare Styrige og Lyfje,
og saa tillige har den Maria
Hjælp, du maa kunne paa
god Trost af hende
som Røtten pige, tror vi her.

Vil du have, at jeg skal skrive
det hende? Hun er i sin Hjern
ved Vigt, har vaeret det siden hun
korte for os, har læst at og, — men
oftu har hun skrevet det os, lang-
Dove, — og jeg har mærket, at hun
gerne vilde have, vi skulde skrive
ifra hende igen, — jeg tror at
hun vilde sætte en Trost, at vi
nok vilde have hende igen, og
jeg haaber og tror, at I og vi
er ombrunt det samme i hende
øjne. I Tiden hvor vi Huskede
paa den var mere kære og med
vi Hjælp, havde jeg vist ikke
trodet arbejdet hende, men
nu, da det snar, for vi vist
ikke haer Vrag paa sandans